

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 grudnia 2015 roku powód M. O. domagał się zasądzenia od pozwanych A. K. i M. K. solidarnie kwoty 6 487,52 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 08 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż zawarł z pozwanymi umowę na pozyskanie certyfikatu zgodności unii celnej na wózki dziecięce, które w ramach swojej działalności sprzedawał pozwany. Strony umówiły się na wynagrodzenie należne powodowi z tytułu wykonania przedmiotu umowy w kwocie 2 480 euro i kwota ta zgodnie z § 4 ust. 1 umowy miała zostać zapłacona w dwóch równych ratach po przeliczeniu na złote polskie zgodnie ze średnim kursem sprzedaży euro ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski z dnia wystawienia przez powoda faktury VAT. Kurs sprzedaży euro w dniu wystawienia faktury VAT, tj. w dniu 05 maja 2015 roku wynosił 4,0681 złotych. Nadto, powód wskazał, że wykonał zobowiązanie i wystawił na rzecz pozwanych fakturę z terminem płatności określonym na dzień 12 maja 2015 roku. Pozwani nie uiszcili pełnej kwoty wynagrodzenia, stąd też powód dochodzi kwoty 6 204,66 złotych wraz ze skapitalizowanymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 13 maja 2015 roku do dnia wniesienia pozwu w kwocie 282,86 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 stycznia 2016 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie sygn. akt VI GNc 5875/15 uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany wnieśli o oddalenie powództwa wskazując, iż wniesienie pozwu było przedwczesne i nieuzasadnione, a nadto, że powód nie wykazał woli polubownego załatwienia sporu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lutego 2015 roku M. O. (zleceniobiorca) zawarł z A. K. i M. K. (zleceniodawcy) umowę, zmienioną aneksem numer (...) z dnia 10 marca 2015 roku i aneksem numer (...) z dnia 15 kwietnia 2015 roku, której przedmiotem było podjęcie wszelkich czynności niezbędnych do uzyskania Certyfikatów Zgodności Unii Celnej (jednej sztuki) z okresem na 3 lata, na wózki dziecięce, z kodami taryfy celnej: (...) i (...).

Zgodnie z § 4 umowy za przeprowadzenie procedury certyfikacji zleceniodawca miał zapłacić M. O. kwotę netto w wysokości równowartości w walucie polskiej kwoty 2 480 euro, z tym, że kwota ta miała być przeliczona na polski złoty według średniego kursu sprzedaży Narodowego Banku Polskiego z dnia wystawienia przez zleceniobiorcę faktur VAT. Wynagrodzenie to miało być wypłacone w dwóch etapach – kwota 1 240 euro powiększona o podatek VAT, po podpisaniu umowy w ciągu 7 dni od dnia otrzymania faktury oraz kwota 1 240 euro powiększona o podatek VAT, po wykonaniu przedmiotu zlecenia i wystawieniu końcowej faktury, w ciągu 7 dni od dnia otrzymania faktury

niesporne, a nadto: umowa zlecenie – k.22-24 akt, aneks numer (...) – k.25-26 akt, aneks numer (...) – k. 27-28 akt

M. O. wykonał zlecenie i uzyskał certyfikat Zgodności Unii Celnej z okresem na 3 lata, na wózki dziecięce z kodami taryfy celnej: (...) i (...).

W dniu 29 kwietnia 2015 roku M. O. za pośrednictwem poczty elektronicznej przesłał A. K. i M. K. skany certyfikatów.

niesporne, a nadto: wydruk korespondencji elektronicznej – k. 30-31 akt, certyfikat – k. 32-33 akt

W dniu 05 maja 2015 roku M. O. wystawił A. K. i M. K. fakturę VAT numer (...) obejmującą należność w kwocie 6 204,66 złotych brutto z terminem płatności ustalonym na dzień 12 maja 2015 roku.

faktura VAT numer (...) – k. 34 akt

Pismem z dnia 08 czerwca 2015 roku (odebrany w dniu 15 czerwca 2015 roku) oraz pismem z dnia 08 lipca 2015 roku (odebrany w dniu 13 lipca 2015 roku) M. O. wezwał A. K. i M. K. do zapłaty kwoty 6 204,66 złotych wynikającej z przedmiotowej faktury.

Następnie pismem z dnia 03 listopada 2015 roku M. O. ponownie wezwał A. K. i M. K. do zapłaty kwoty 6 204,66 złotych wraz z ustawowymi odsetkami z tytułu opóźnienia w płatności faktury VAT o numerze (...). Wezwanie to zostało odebrane w dniu 09 listopada 2015 roku.

Należność nie została uiszczona przez A. K. i M. K..

niesporne, a nadto: wezwanie do zapłaty – k. 58-60 akt, ponowne wezwanie do zapłaty – k. 61-63 akt, ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 35-37 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Okolicznością niekwestionowaną w niniejszej sprawie był fakt, że powód M. O. wykonał łączącą strony umowę polegającą na podjęciu wszelkich czynności niezbędnych do uzyskania Certyfikatów Zgodności Unii Celnej z okresem na 3 lata na wózki dziecięce z kodami taryfy celnej: (...) i (...), czego efektem było uzyskanie przedmiotowego certyfikatu przekazanego pozwanym A. K. i M. K.. Poza sporem pozostawała również wysokość wynagrodzenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu, a także fakt jego nie uiszczenia przez pozwanych.

Jedyne podniesione przez pozwanych zarzuty dotyczyły braku woli współpracy i dążenia do polubownego załatwienia sprawy.

Zgodnie z treścią art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. W taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania wierzyciel (§ 2).

W ocenie Sądu nie było wątpliwości, iż powód M. O. wykonał zobowiązanie zgodnie z treścią umowy i wywiązał się z obowiązku świadczenia określonego treścią umowy terminowo. W tym stanie rzeczy za uzasadnione uznać należało domaganie się przez niego na drodze sądowej zapłaty należnego mu wynagrodzenia, które – mimo obowiązku w tym zakresie – nie zostało przez pozwanych uiszczone, co prowadzi do uznania, iż to pozwani naruszyli normę wynikającą z treści art. 354 k.c. nie wykonując swojego zobowiązania z łączącej strony umowy, tj. zapłaty wynagrodzenia (w pełnej wysokości).

Jednocześnie, wbrew twierdzeniom pozwanych, mimo ich niekwestionowanego opóźnienia, istniejącego od dnia 13 maja 2015 roku, w zapłacie wynagrodzenia, powód M. O. wykazał swoją wolę współpracy i kilkakrotnie – pismem z dnia 08 czerwca 2015 roku, pismem z dnia 08 lipca 2015 roku oraz pismem z dnia 09 listopada 2015 roku, wzywał pozwanych do zapłaty kwoty 6 204,66 złotych. Pozwani odebrali powyższe pisma i przyjąć należy, że nie podjęli żadnej próby rozwiązania problemu – nie przedłożyli bowiem żadnych dowodów na to, iż próbowali porozumieć się z powodem co do ustalenia nowych terminów płatności.

W tym stanie rzeczy Sąd ocenił, iż powód M. O. wykazał się wolą polubownego załatwienia sprawy i podjął próby wspólnego rozwiązania problemu w zakresie opóźnienia w zapłacie należności przez pozwanych, próby te jednakże

zostały zignorowane przez pozwanych, wobec czego podnoszenie przez nich zarzutu braku chęci polubownego rozwiązania sporu, a przez to przedwczesności powództwa, Sąd uznał za nieuzasadnione.

Uznając zatem żądanie pozwu za w pełni uzasadnione, także odnośnie żądania w zakresie odsetek, Sąd w punkcie I wyroku z dnia 18 listopada 2016 roku (sprostowanym postanowieniem z dnia 21 listopada 2016 roku) na podstawie art. 734 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 354 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c. zasądził od pozwanych A. K. i M. K. solidarnie na rzecz powoda M. O. kwotę 6 487,52 złotych (obejmującą kwotę 6 204,66 złotych oraz kwotę 282,86 złotych tytułem odsetek ustawowych liczonych za okres od dnia 13 maja 2015 roku do dnia 07 grudnia 2015 roku) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 08 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty.

W punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd zasądził, na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 108 k.p.c., od pozwanych jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz powoda jako strony wygrywającej, koszty procesu w łącznej wysokości 1 467 złotych, na które to koszty składały się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 200 złotych ustalone w oparciu o przepis § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), zwrot kosztów opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych i zwrot opłaty sądowej od pozwu w wysokości 250 złotych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 05 grudnia 2016 roku